

Karlova univerzita v Praze
Filozofická fakulta
Ústav českých dějin
nám. J. Palacha 2, 116 38 Praha 1 - Staré Město

---

tel.: +420/221 619 204, 202
fax: +420/221 619 204
e-mail: Zdenek.Benes@ff.cuni.cz

Stanovisko k brožuře Rudolfa Seidla *Osvětím. Fakta versus fikce. Nové a utajované poznatky o holocaustu.*

Do některých českých škol byla v posledních dnech distribuována tiskovina Rudolfa Seidla *Osvětím - fakta versus fikce. Nové a utajované poznatky o holocaustu*. Jde nejen o pseudovědecký text, ale i o otevřeně propagandistický pokus, který se pod rouškou jakési předstírané „odbornosti“ snaží čtenáři vnučovati jednu z nejodpornějších faksimulací dějin, jímž bezesporu je popírání existence holocaustu („osvětimská lež“). Konstatování, že „brožura je prvním výsledkem náročné a nákladné práce“, myšleno zřejmě vědecké, která má odhalit podvod a lživá tvrzení, jejichž obsahem je dokazování masové likvidace milionů Židů nacistickým režimem, je prostým podvodem. Nejde o výzkum, nýbrž o místy naivně sestavený celek různorodých informací, jež jsou místy zjevně manipulací s prameny, vytrhávající vhodné pasáže ze širších textů, a měnící jejich smysl. Není třeba krok za krokem vyvracet všechna nehorázná tvrzení Seidlova textu – byly ostatně podrobeny historické kritice i soudním přezkoumáním již dříve. Snad jen několik upozornění: Například známý obrázek nákladního vlaku s otevřenými vagóny plnými lidí, který má být podle brožury (zadní strana obálky) „často uveřejňován“ jako důkaz „nelidských transportů židů do koncentračních táborů“ je ovšem nejčastěji vydáván za snímek z odsunu Němců z Československa. Co dodat k otřepané frázi o tom, že neexistuje dokument, jež by přímo potvrzoval Hitlerovo rozhodnutí o fyzické likvidaci židů, takže k ničemu takovému nedošlo (s. 40)? Dále se stačí podívat na s. 39, kde je citován Göringův příkaz Heydrichovi o rozhodnutí o „konečném řešení židovské otázky“ a na jeho „interpretaci“ autorem textu. Zatímco na jiných místech tento autor vynakládá značný důvtip k tomu, aby z textu pramene „vydobyli“ údajně skrytou informaci, tady se spokojí s doslovným výkladem textu užívajícího dohodnuté terminologické šifry. Brožura obsahuje i neuvěřitelně cynická tvrzení: na s. 31 lze číst větu konstatující, že vězni byli „neustále“ varováni „před nedodržením hygieny a s ní spojenou hrozbou epidemie

tyfu“, na jiném místě shromážděné „doklady“ o dobré kvalitě stravování vězňů, na s. 18 je kladena otázka, proč by byly ve třech hlavních osvětimských táborech „drahá lékařská zařízení“, kdyby to byly „likvidační tábory“? Důkazy svědčící proti takovýmto výrokům snad není třeba ani uvádět – neexistují snad nejen spojenecké, nýbrž i nacistické materiály prokazující neúnosné hygienické podmínky v koncentračních táborech, neexistují snad fotografie živých i zemřelých vězňů a přímá svědectví těch přeživších, na nichž byly prováděny nelidské medicínské pokusy? Je snad činnost dr. Mengeleho a jeho „kolegů“ např. v Dachau také výmyslem? Odvolávat se na „přísné hygienické předpisy“ v táborech je jenom další z řady etických nehorázností tohoto textu. Koho měly tyto předpisy chránit - dozorčí personál anebo vězně?

Text je celkově založen na osvědčeném propagandistickém postupu míchání různorodých informací, jejichž novým spojením má vzniknout „nová“ a „přesvědčivá“ informace s platností důkazu. Jistěže výpovědi učiněné těsně po konci války či i oficiální zprávy z té doby jsou plné nepřesností a vzájemně si odporují. Avšak během půlstoletí intenzivního výzkumu i proběhnuvších soudních procesů byly nejen porovnány výpovědi svědků, obětí i viníků, ale bylo nalezeno i mnoho nacistických dokumentů svědčících o zřůdnostech nacistického režimu. To všechno jsou ale podle autora tiskoviny důmyslné lži a podvody. Sestavovatel textu nám tak nabízí těžko uvěřitelnou teorii jakési universální lži – statisíce lidí se domluvily na pomlouvačné lži, kterou neochvějně hájí po půlstoletí. Pomineme-li, že jde o sociálně psychologický zázrak, zůstává otázkou, co je k tomuto postoji stále nutí.

Text nelze kvalifikovat jinak než jako otevřeně rasistický (viz s. 50), který je i zjevnou obhajobou nacismu. Z vědeckého i etického hlediska se od něho nelze než důrazně distancovat.

prof. PhDr. Petr Vorel, CSc.
předseda Sdružení historiků
České republiky – Historického klubu

prof. PhDr. Zdeněk Beneš, CSc.
předseda české sekce
Společné česko-německé komise
pro školní dějepis

Praha 15. listopadu 2005